

Vaasan kirkko

MARTTI LUTHER 1483-1546

EVANKELIS – LUTERILAISEN KIRKON TUNNUSTUSKIRJAT

SUOMENTANUT
A.E. KOSKENNIEMI

Luterilaisen kirkon tunnustuskirjat eivät ole ainoastaan lujan uskon mieltäylentävä näyte menneiltä ajoilta; ne ovat myös ennen kaikkea ohjeellisia ja velvoittavia kaikille kristityille ja kirkoille, jotka tahtovat olla luterilaisia ei ainoastaan nimeltä, vaan todellisesti. Jeesus Kristus, meidän tunnustuksemme apostoli ja ylimmäinen pappi, ylläpitäköön ja varjelkoon seurakuntansa nuhteettomana tulemuksensa asti.

Turussa, toukokuussa 1948.

Suomentaja

KOOSTE: Väinö Hotti

TUNNUSTUSKIRJAT PUHUVAT XI SUHDE HARHAOPPEIHIN JA SEURAKUNTAKURI

- Kristillisen opin luonteeseen kuuluu se, että sitä on pidettävä varmana ja että siitä on pidettävä kiinni... (Luther) (16).

Eniten Lutheria suretti se, että hänen wittenbergiläiset virkaveljensä olivat välinpitämättömiä väärän opin suhteen (31).

- Se, joka täydellä todella pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi jäädä yhteen sellaisten kanssa, jotka opettavat väärää oppia tai pitäytyvät siihen. Opettaja, joka harhoja opettaessa vaikenee, mutta kuitenkin on

olevinaan oikea opettaja, on julkista kiihkoilijaa pahempi; ulkokultailemisellaan hän aiheuttaa vaikeampaa vahinkoa kuin vääräoppinen (Luther) (31).

Jumalallisen oikeuden mukaan piispaallisen viran tehtävänä on siis evankeliumin saarnaaminen, syntien anteeksiantaminen, opin arvosteleminen ja evankeliumin kanssa ristiriidassa olevien oppien hylkääminen sekä sellaisten jumalattomien, joiden jumalaton elämä on aivan ilmeinen, ilman inhimillisiä voimakeinoja, ainoastaan Jumalan sanalla seurakunnasta erottaminen (38).

Ei saa suostua edes säännönmukaisesti valittuihin piispoihin, jos he käyvät harhaan tai opettavat ja määräävät jotakin Pyhän Raamatun vastaista (49).

Jumalattomista opettajista on luovuttava (135).

Ja me tiedämme, että seurakunta on niiden keskuudessa, jotka oikein opettavat Jumalan sanaa ja oikein hoitavat sakramentteja (171).

Piispat eivät liioin saa antaa evankeliuminvastaisia määräyksiä eikä tulkita omia määräyksiään evankeliumin vastaisesti. Kun he menettelevät niin, niin kuuliaisuus heiltä on evättävä, niin kuin on kirjoitettu: 'Jos joku opettaa muuta evankeliumia, olkoon kirottu'... Heitä ei siis ole kuultava, kun opettavat jumalattomia asioita (239).

Tästä kaikesta selviää, että seurakunnalla on palvelijoidensa valitseminen – ja virkaanvihkimisoikeus. Jos siis piispat joko muuttuvat vääräoppisiksi tai jos he kieltäytyvät suorittamasta virkaan vihkimystä, seurakunnat ovat jumalallisen oikeuden perusteella velvolliset omia paimeniaan apunaan käyttäen vihkimään virkaan paimenia ja seurakunnanpalvelijoita (282).

Jokaisen on kavahdettava eikä pidettävä yhtä niiden kanssa, jotka tunnustavat väärää oppia (553).

Me uskomme, opetamme ja tunnustamme ainoaksi säännöksi ja ohjeeksi, jonka mukaan niin kaikki opit kuin opettajatkin on tutkittava ja arvosteltava, yksinomaan Vanhan ja Uuden Testamentin profeetalliset ja apostoliset kirjat...Muita, vanhojen tai uusien opettajien kirjoja, olkoot nämä kuinka maineikkaita tahansa, älköön pidettävä Pyhän Raamatun veroisina (415).

